

Advies ruimtelijke plannen

Project	Bestemmingsplan Lage Zijde Leiderdorp
Gemeente	Leiderdorp
Datum vraag	21 augustus 2012
Datum advies	4 december 2012
Contactpersoon gemeente	M. Hendriks
Contactpersoon ODWH	Claudia Lokman
Akkoord coördinator ODWH	
Adviseurs	Kiki Visser (Bedrijven en milieuzonering) Stefan Garstman (Bodem) Erik Dolman (Geluid) Lisette Loonen (Luchtkwaliteit) Rees Hennekam (Externe veiligheid) Bart van Geleuken (Duurzaamheid) Annemarie Burger (mer)

Samenvatting en conclusie

De Gemeente Leiderdorp heeft de Omgevingsdienst West-Holland gevraagd om de milieuparagraaf voor het bestemmingsplan Lage Zijde te schrijven.

Wij adviseren om het tekstvoorstel voor de milieuparagraaf op te nemen in de toelichting bij het bestemmingsplan. De geluidszone van het bedrijventerrein Barre Polder moet op de verbeelding worden weergegeven. Wij adviseren om met betrekking tot archeologie, externe veiligheid en de geluidszone de voorgestelde regels op te nemen in het bestemmingsplan.

Projectomschrijving

De gemeente Leiderdorp stelt een bestemmingsplan op voor het bedrijventerrein Lage Zijde in Leiderdorp. De gemeente hanteert de volgende uitgangspunten:

1. *Conserverend bestemmingsplan met bestaande (bouw)rechten*

Uitgangspunt is een conserverend bestemmingsplan met behoud van bestaande rechten.

Ofwel de bestaande bouwrechten uit het vigerende bestemmingsplan worden meegenomen met als doel geen oponthoud in de procedure en geen planschade verzoeken. Het plan is ook conserverend in de zin dat er geen ruimte wordt geboden aan wijzigings- of uitbreidingsbevoegdheden. Het uitgangspunt van een conserverend bestemmingsplan buiten de rode contour komt overeen met de provinciale Verordening Ruimte.

2. *Bedrijfs categorie*

Geen hogere milieucategorie toestaan dan het vigerende bestemmingsplan nu toestaat dit zou in strijd zijn met de Provinciale verordening. Ofwel maximaal categorie 3 uit het vigerende bestemmingsplan (ook voor Vliko). Het is een conserverend bestemmingsplan dat nieuwe ontwikkelingen niet mogelijk maakt.

3. *Bedrijfswoningen*

Geen bedrijfswoning (meer) toestaan. De noodzaak voor bedrijfswoningen is in strijd met de Provinciale verordening en de noodzaak voor het oprichten van bedrijfswoningen ontbreekt.

De provincie heeft op 13 september 2005 het bestemmingsplan Buitengebied Leiderdorp vastgesteld. Goedkeuring hierbij is onthouden aan de bestemming Bedrijfsdoeleinden. De motivatie van de Provincie hierbij is geweest dat het volume van de niet agrarische bedrijfsbebouwing in het landelijk gebied op sommige locaties meer bedroeg dan de maximaal 10% toename. Om tijdig het bestemmingsplan weer actueel te hebben wordt voor dit deel een nieuw bestemmingsplan opgesteld.

Milieuparagraaf

De milieuparagraaf in een bestemmingsplan of ruimtelijke onderbouwing bestaat uit een onderdeel dat wordt opgenomen onder het hoofdstuk beleidskader/gemeentelijk beleid en een onderdeel dat wordt opgenomen onder een hoofdstuk met betrekking tot de haalbaarheid van het plan.

De volgende milieuaspecten worden opgenomen:

- gemeentelijk beleid (duurzaamheidsbeleid onderdeel van hoofdstuk beleidskader)
- Haalbaarheid van het plan:
 - Milieueffectrapportage
 - Bedrijven en milieuzonering

- Bodem
- Externe Veiligheid
- Geluid
- Luchtkwaliteit
- Archeologie
- Ecologie

1. Gemeentelijk beleid

Duurzaamheidsagenda 2011-2014

Het algemene kader voor het milieubeleid van de gemeente Leiderdorp is vastgelegd in de Duurzaamheidsagenda "Samenwerken en Verbinden". Dit beleid kent een directe relatie met de ruimtelijke ordening, bijvoorbeeld met betrekking tot de doelstellingen voor duurzame inrichting, voor duurzame (steden-)bouw, alsook voor het klimaat en energiebesparing.

Duurzame stedenbouw

Duurzame stedenbouw is vooral het inspelen op de kansen van de nieuwe bouwlocatie. Juist door in een vroegtijdig stadium aandacht te besteden aan de specifieke kenmerken en mogelijkheden van de bouwlocatie kan er voor gezorgd worden dat een aantrekkelijke woon- en voorzieningsomgeving ontstaat. De gemeente Leiderdorp hanteert hiertoe het Regionaal Beleidskader Duurzame Stedenbouw (RBDS). In het RBDS staat het beleid van de gemeente Leiderdorp voor duurzame stedenbouw. Dit instrument wordt toegepast bij het ontwikkelen van ruimtelijke plannen voor gebieden > 1 ha en koppelt de projectfasering aan een communicatietraject en inhoudelijke duurzaamheidsambities. Duurzaamheid is hierbij ruim gedefinieerd als 'People, Planet, Profit' (PPP). Dit betekent dat naast ambities op het gebied van milieu ook maatschappelijke/sociale en economische ambities geformuleerd zijn. In een ambitietabel zijn deze ambities overzichtelijk weergegeven. Door alle ambities integraal af te wegen wordt het mogelijk de balans tussen PPP te optimaliseren. De geselecteerde ambities worden vertaald naar maatregelen en in het ontwerp geïntegreerd. Met deze aanpak wordt duurzaamheid in het plan geborgd. Een ambitietabel maakt deel uit van het RBDS en wordt toegepast afhankelijk van de schaal van de ontwikkeling.

DuBoPlus-Richtlijn

De gemeente Leiderdorp hanteert als uitgangspunt bij de Regionale DuBoPlus Richtlijn 2008-2012 als maatlat voor duurzaam bouwen.

Voor de woning- en utiliteitsbouw worden de duurzame prestaties berekend met het instrument de GPR-Gebouw¹. Voor elk thema geeft het instrument een kwaliteitsoordeel op een schaal van 1 tot 10. Startwaarde hierbij is een 6,0 die bij benadering het Nederlandse Bouwbesluit niveau (nieuwbouw) weergeeft (op basis van huidige regelgeving anno 2011). Een score van 7,0 is de regionale ambitie en een score van 8,0 de ambitie voor gemeentelijke gebouwen. Bij renovatie geldt als doelstelling een verbetering met tenminste 2 punten. Voor de grond-, weg- en waterbouw geldt een maatregelenchecklist met vaste- (altijd doen) en keuzemaatregelen. Aan de hand van deze maatregelenchecklist wordt de projectambitie samengesteld, geconcretiseerd en getoetst.

Klimaatprogramma

In 2008 heeft de gemeente Leiderdorp in samenwerking met de Omgevingsdienst het Plan van aanpak regionaal Klimaatprogramma 2008-2012 Holland Rijnland en Rijnstreek vastgesteld. In de CO₂-kansenkaart is berekend, dat de kabinetsambitie een concrete CO₂-reductiedoelstelling van 600 kiloton in 2030 voor onze regio betekent.

Dit klimaatbeleid is breed opgezet en bestrijkt onder meer de volgende doelgroepen: 'Woningen'; 'Bedrijven'; 'Duurzame energieproductie'; 'Bouwers en projectontwikkelaars' en 'Mobiliteit'. Het programma kent onder meer een relatie met ruimtelijke ordening, doordat bij ontwikkelingen vanaf 50 woningen of 5.000 m² BVO bedrijfsgebouwen de kansen voor CO₂-reductie in aanmerking genomen dienen te worden en vanaf 200 woningen of 20.000 m² BVO bedrijfsgebouwen een energievissie² ontwikkeld dient te worden. Doel hierbij is om te komen tot het reduceren van de CO₂-uitstoot tot 100% (vanaf 2021 dient er alleen nog energieneutraal gebouwd te worden) en minimaal 5 % van het energieverbruik duurzame op te wekken (14% in 2020) afhankelijk van de schaal van de ruimtelijke ontwikkeling.

De Duurzaamheidsagenda verwijst naar het klimaatprogramma en noemt de volgende doelstelling voor Klimaat en Energie (regionaal en voor de lange termijn):

Energiebesparing en een duurzame efficiënte energievoorziening voor iedereen en daarmee het

reduceren van de regionale uitstoot van broeikasgassen (CO₂). Uiteindelijk moet dit leiden tot:

- regionaal 600 kiloton CO₂-reductie in 2030 ten opzichte van ongewijzigd beleid (2900 kton);
- CO₂-neutrale gemeentelijke organisaties in 2015;
- In 2020 wordt een 14% van de benodigde energie duurzaam opgewekt.

Bij nieuwe (her)ontwikkelingen is het van belang dat het uitgangspunt van een minimale energievraag en het duurzaam opwekken en/of inkopen van de resterende energievraag het uitgangspunt is.

2. Milieu

2.1 Milieueffectrapportage

2.1.1 Toetsingskader

De milieueffectrapportage is een hulpmiddel om bij diverse procedures het milieubelang een volwaardige plaats in de besluitvorming te geven. De m.e.r.-procedure is gekoppeld aan de 'moederprocedure'. Dit is de procedure op grond waarvan de besluitvorming plaatsvindt, bijvoorbeeld de bestemmingsplanprocedure, of een milieuvergunningprocedure.

In onderdeel C en D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage is aangegeven welke activiteiten in het kader van het bestemmingsplan mer-plichtig of m.e.r.-beoordelingsplichtig zijn. Voor deze activiteiten zijn in het Besluit m.e.r. drempelwaarden opgenomen.

Daarnaast dient het bevoegd gezag bij de betreffende activiteiten die niet aan de bijbehorende drempelwaarden voldoen, na te gaan of sprake kan zijn van belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu, gelet op de omstandigheden als bedoeld in bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling. Deze omstandigheden betreffen:

- de kenmerken van de projecten;
- de plaats van de projecten;
- de kenmerken van de potentiële effecten.

² Een energievissie is een studie naar de vraag naar en opwekking van energie in een ruimtelijk project (warmte (stadsverwarming), koude, elektriciteit). Het project bevat meestal al een programma met uitsplitsing naar de soort functie (wonen, kantoor, bedrijven, voorzieningen in de openbare ruimte, etc.). Per functie wordt de energievraag bepaald. Vervolgens wordt bekeken of de energievraag op gebouwniveau kan worden beperkt door bijvoorbeeld warmte-isolatie, slimme indelingen (tappunten dicht bij de CV), bepaalde energiebesparende installaties, etc. Voor de resterende energievraag wordt bekeken in hoeverre er duurzame energiebronnen voorhanden zijn.

2.1.2 Onderzoek

Het aanleggen, wijzigen of uitbreiden van een industrieterrein wordt vermeld onder D.11.3 in de bijlage onderdeel D van het Besluit m.e.r..

In gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een oppervlakte van 75 ha of meer moet een m.e.r.-beoordeling of milieueffectrapportage worden opgesteld.

Het bedrijventerrein Lage Zijde is kleiner dan 75 ha. Bovendien vindt geen uitbreiding plaats van het oppervlakte van het bedrijventerrein. Het bestemmingsplan is conserverend van aard. De bestaande rechten worden opnieuw vastgelegd. In het plan zijn geen wijzigings- of uitbreidingsbevoegdheden opgenomen.

Op het bedrijventerrein zijn geen bedrijven gevestigd die worden vermeld in de bijlage onderdeel C en D bij het Besluit m.e.r. Bovendien wordt in de regels vastgelegd dat dergelijke bedrijven zich niet mogen vestigen op het bedrijventerrein.

Gelet op de aard en omvang van de bedrijfsactiviteiten worden er geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu verwacht. Het opstellen van een milieueffectrapportage is niet nodig.

2.1.3 Conclusie

Er worden geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu verwacht waarvoor een milieueffectrapportage noodzakelijk is.

2.2 Bedrijven en milieuzonering

2.2.1 Toetsingskader

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) bepaalt dat overheden bij het vaststellen van bestemmingsplannen moeten aantonen dat sprake is van een goede ruimtelijke ordening (Wro artikel 3.1 lid 1). Onderdeel hiervan is het zorgen voor een goede milieuzonering: de overheid dient er op toe te zien dat er voldoende afstand in acht wordt genomen tussen enerzijds functies die hinder of gevaar veroorzaken (bijvoorbeeld bedrijven), en anderzijds functies die daar last van hebben (bijvoorbeeld woningen). Die afstand moet ook weer niet onnodig groot zijn, omwille van een efficiënt ruimtegebruik.

In de praktijk wordt gebruik gemaakt van de handreiking “Bedrijven en Milieuzonering” van de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) (editie 2009). Deze handreiking beveelt per standaard bedrijfstype een afstand aan tot woningen of andere ‘kwetsbare’ functies. De afstand hangt ondermeer af van de aard van de omgeving: een rustige woonwijk verdient een hoger beschermingsniveau dan een gebied waar al enige hinder is van bedrijven of infrastructuur (gemengd gebied). Een indicatie van richtafstanden bij verschillend bedrijfstypes is weergegeven in onderstaande tabel.

Richtafstand (in meters) tot omgevingstype		
categorie	rustige woonwijk en rustig buitengebied	gemengd gebied
1	10	0
2	30	10
3.1	50	30
3.2	100	50
4.1	200	100
4.2	300	200

In gebieden met functiemenging, zoals binnensteden, kunnen sommige soorten bedrijven aanpandig of inpandig aan woningen grenzen. Dit is in dat soort gebieden vaak al de praktijk. Ook kan gekeken worden naar de specifieke situatie bij een bedrijf: als een bedrijf afwijkt van het ‘gemiddelde’ bedrijf uit de VNG handreiking, of als het bedrijf al beperkt wordt door bestaande woningen in de buurt, kan een andere afstand worden aangehouden. Een afwijkende afstand wordt onderbouwd met onderzoek dat aantoont dat met die afstand een goed woon- en leefklimaat behouden blijft.

2.2.2 Onderzoek

De omgeving van het plangebied wordt aangemerkt als gemengd gebied. In de omgeving zijn agrarische bedrijven, bedrijventerrein Oosthoek en woningen gelegen. Dit betekent dat voor de milieuzonering de richtafstand met 1 afstandstrap mag worden verlaagd.

Inventarisatie bedrijven

De bedrijven op het bedrijventerrein zijn geïnventariseerd. Een overzicht van de bedrijven is opgenomen in de bijlage.

De bedrijven in het plangebied bevinden zich in hoofdzaak in de milieucategorie 1 tot en met 3.2. De aanwezige bedrijven passen binnen de bestaande milieuzonering met uitzondering van het afvalverwerkingsbedrijf Vliko, Achthovenerweg 17b.

Vliko

Vliko is een afvalverwerkingsbedrijf dat valt onder milieucategorie 4.2.

Op dit moment is het bedrijf in strijd met het vigerende bestemmingsplan Achthovenerpolder. Op grond van dit bestemmingsplan zijn bedrijven in maximaal milieucategorie 3 toegestaan.

Voor een bedrijf in milieucategorie 4.2 geldt een milieuzonering van 200 meter tot een gemengd gebied en 300 meter tot een rustige woonwijk.

Op 80 meter van het bedrijf ligt een woning van derden (Achthovenerweg 15).

Er wordt niet voldaan aan de richtafstand.

Het bedrijf heeft een grote verkeersaantrekkende werking. Met name op de Achthovenerweg ontstaat overlast door de verkeersbewegingen van zware vrachtwagens. Dergelijke zware bedrijven passen niet op het bedrijventerrein Lage Zijde. Dit is ook in strijd met het provinciale beleid.

De gemeente Leiderdorp heeft met Vliko een intentieovereenkomst gesloten voor de verplaatsing van het bedrijf. Er vindt onderzoek plaats naar een geschikte lokatie voor Vliko.

Gelet op deze voorgenomen verplaatsing, die naar verwachting binnen de planperiode van dit bestemmingsplan zal plaatsvinden, is het niet gewenst om nu een zwaardere milieucategorie aan het perceel toe te kennen. De gemeente heeft dan ook besloten om de vigerende bestemming niet te wijzigen.

Achthovenerweg 39

Het perceel Achthovenerweg 39 ligt nabij het bedrijventerrein Lage Zijde. Het perceel ligt in een overigens agrarische omgeving en nabij een concentratie van woningen aan het Patrimoniumpark. Verder bevinden zich agrarische bedrijven in de omgeving en aan de overzijde bedrijventerrein Oosthoek. De omgeving kan worden aangemerkt als gemengd gebied.

Op het perceel Achthovenerweg 39 is Vermeulen Sloop- en milieutechniek gevestigd. Dit bedrijf valt onder 'aannemersbedrijven met werkplaats: b.o > 1000 m²', milieucategorie 3.1. De richtafstand tot gemengd gebied bedraagt 30 meter. Op een afstand van 10 meter zijn de woningen aan het Patrimoniumpark gelegen. Er wordt niet voldaan aan de richtafstand.

Voor dit perceel worden bedrijven in maximaal milieucategorie 2 toegelaten met een specifieke aanduiding 'aannemersbedrijf met werkplaats in maximaal milieucategorie 3.1'.

Op basis hiervan kan het bedrijf de activiteiten voortzetten die vallen onder deze maatbestemming. Omschakeling van het bedrijf naar een andere activiteit dan in de bestemming is vermeld, kan alleen plaatsvinden wanneer deze activiteit past binnen de algemeen toelaatbare categorieën van bedrijfsactiviteiten. Bij bedrijfsbeëindiging of – verplaatsing kan zich dan alleen nog een gelijksoortig bedrijf vestigen, of een bedrijf dat past binnen de algemene toelaatbaarheid.

2.2.3 Conclusie

Het plan is conserverend van aard. De bestaande rechten worden zoveel mogelijk overgenomen uit het vorige bestemmingsplan. De maximale toegelaten milieucategorie 3.2 is overgenomen uit het bestaande plan. Het afvalverwerkingsbedrijf Vliko valt onder een zwaardere milieucategorie. Gelet op de milieuhinder, het provinciale beleid en de voorgenomen verplaatsing van Vliko is het niet wenselijk om een zwaardere milieucategorie toe te laten op het bedrijventerrein.

Voor het perceel Achthovenerweg 39 wordt maximaal milieucategorie 2 toelaatbaar geacht. Voor het bestaande aannemersbedrijf wordt een specifieke aanduiding opgenomen.

2.3 Bodem

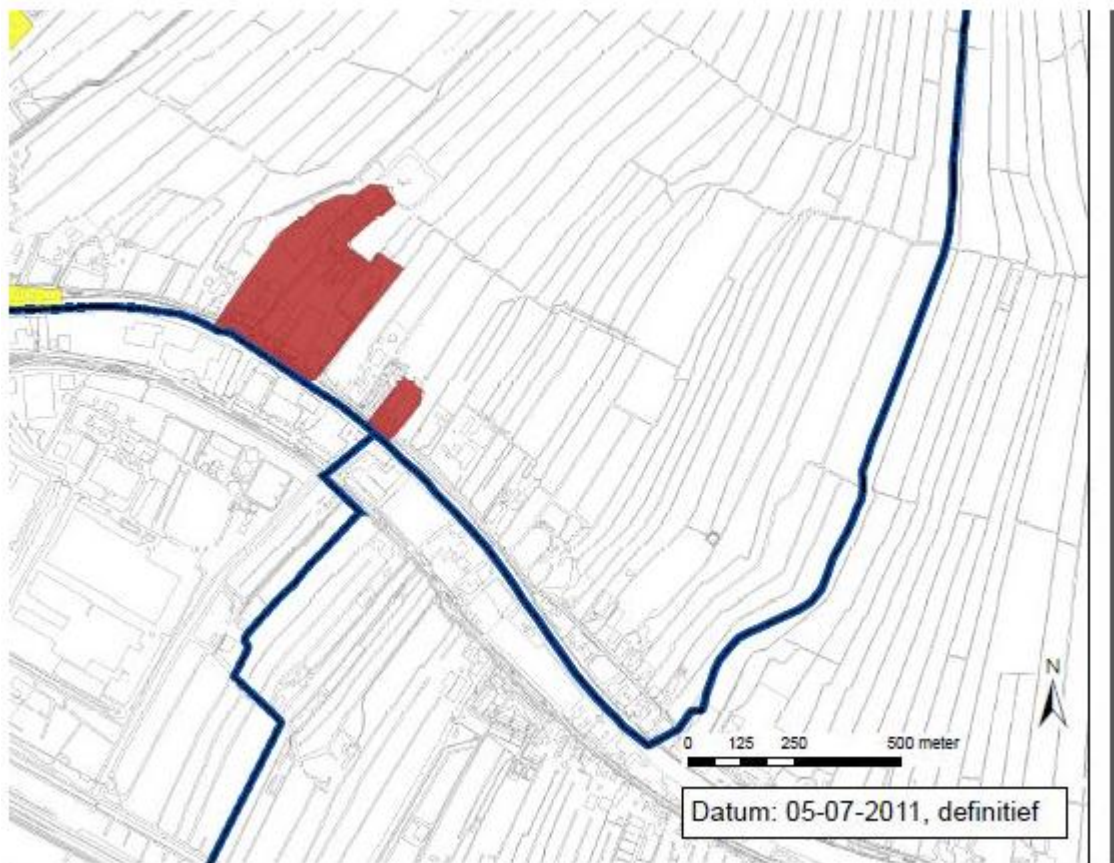
2.3.1 Algemeen

Bij het opstellen van bestemmingsplannen is de hoofdvraag of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het huidige of toekomstige gebruik van die bodem en hoe deze optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd. Uitgangspunt is dat de bodemkwaliteit als gevolg van aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers van de bodem. Bovendien mag de bodemkwaliteit niet verslechteren door grondverzet (bijvoorbeeld graafwerkzaamheden). Dit is het zogenaamde stand still-beginsel.

Of de bodem een planontwikkeling in de weg staat, wordt door een historisch onderzoek eventueel aangevuld met een bodemonderzoek bepaald. De resultaten van het historisch onderzoek, het bodemonderzoek en de conclusie met eventuele saneringsadviezen worden in het bestemmingsplan vermeld.

2.3.2 Onderzoek

Het bestemmingsplan is van conserverende aard. Binnen het plangebied zijn geen nieuwe ontwikkelingen beschreven. De locatie is op basis van de bodemfunctieklassekaart ingedeeld als industrie.

Indien er geen ontwikkelingen zijn gepland hoeft de bodem alleen gesaneerd te worden indien sprake is van een ernstig geval van bodemverontreiniging die als spoedeisend wordt aangemerkt.

Bij de Omgevingsdienst is een aantal bodemgegevens beschikbaar. Uit deze gegevens blijkt dat de bodem niet noemenswaardig is verontreinigd of voldoende gesaneerd. Hierbij wordt opgemerkt dat deze gegevens niet het gehele plangebied beslaan. Het is mogelijk dat er bij een bodemonderzoek verontreiniging wordt aangetroffen.

Het nader beschrijven van de chemische kwaliteit van de bodem binnen de huidige begrenzing van het bestemmingsplan wordt niet doelmatig geacht. Bij het indienen van een omgevingsvergunning voor de realisatie van nieuwbouw dient een bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Dit onderzoek dient verricht te worden conform de NEN 5740.

2.4 Geluid

2.4.1 Toetsingskader

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door het (spoor)wegverkeer en/of door industrieterreinen met een wettelijke geluidzone, het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder. De Wet geluidhinder stelt dat in principe de geluidbelasting op de gevel van woningen niet hoger mag zijn dan de voorkeursgrenswaarde, dan wel een nader bepaalde hogere grenswaarde. Indien een bestemmingsplan nieuwe geluidsgevoelige functies (woningen) toestaat, stelt de Wet geluidhinder de verplichting akoestisch onderzoek te verrichten naar de geluidbelasting ten gevolge van wegen en gezoneerde industrieterreinen op een bepaalde afstand van de nieuwe geluidsgevoelige functies.

2.4.2 Onderzoek

Wegverkeerslawaai

Er worden geen nieuwe geluidsgevoelige functies mogelijk gemaakt in het plangebied. Er hoeft niet te worden getoetst aan de Wet geluidhinder.

Spoorweglawaai

Er worden geen nieuwe geluidsgevoelige functies mogelijk gemaakt in het plangebied. Er hoeft niet te worden getoetst aan de Wet geluidhinder.

Industrielawaai

Op het bedrijventerrein Lage Zijde worden grote lawaaimakers³ niet toegelaten. Het bedrijventerrein is daarom niet gezoneerd volgens artikel 53 van de Wet Geluidhinder.

Het bedrijventerrein Barre Polder in de gemeente Zoeterwoude is wel een gezoneerd industrieterrein. Een deel van het plangebied Lage Zijde is gelegen binnen de geluidzone van dit industrieterrein.

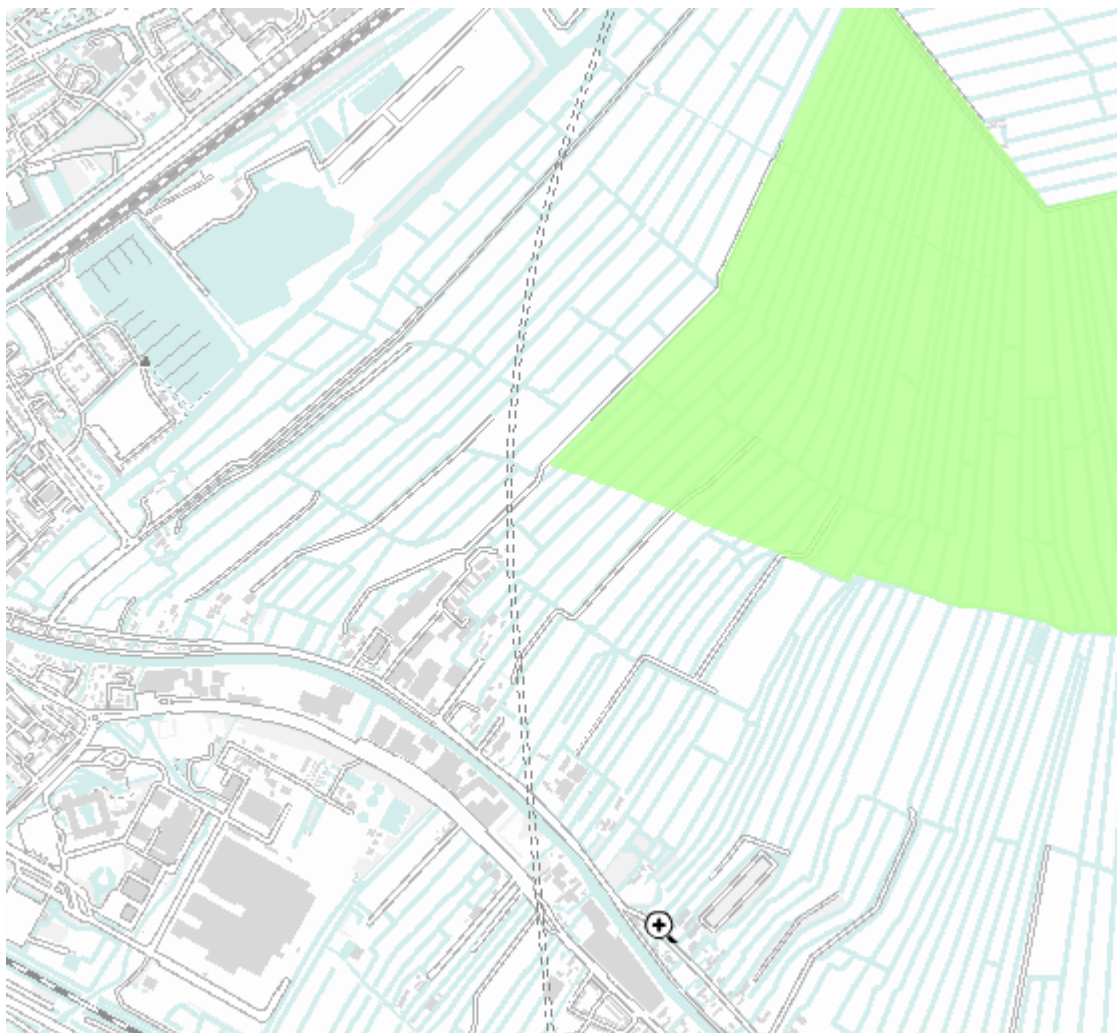

³ inrichtingen als bedoeld in onderdeel D van Bijlage I van het Besluit omgevingsrecht

Conform artikel 53 van de Wet Geluidhinder is op de verbeelding de geluidzone van het industrieterrein Barre Polder (Heineken Zoeterwoude) aangegeven. Deze zone is ook relevant voor nieuwe geluidgevoelige functies. Daarvoor is in dit bestemmingsplan echter geen ruimte.

Stiltegebieden

Een deel van de polder Achterhoven is aangemerkt als stiltegebied (noord-noordoostelijk van het plangebied). Het plangebied maakt hier geen deel van uit en ligt niet in de directe nabijheid ervan. Het plan heeft geen invloed op het stiltegebied.

2.4.3 Conclusie

Vanuit geluid is er geen belemmering voor het plan.

2.5 Luchtkwaliteit

2.5.1 Landelijk wet-/regelgeving en beleid

In de Wet milieubeheer (Wm) zijn kwaliteitseisen voor de buitenlucht opgenomen. In hoofdstuk 5 paragraaf 5.2 'Luchtkwaliteitseisen' wordt kortweg aangeduid als de Wet luchtkwaliteit. Het doel van de wet is om mens en milieu bescherming te bieden tegen de negatieve effecten van luchtverontreiniging. Voor de gezondheid van de mens is een goede luchtkwaliteit van groot belang. Daarom zijn in bijlage 2 van de Wet milieubeheer grenswaarden opgenomen voor een aantal stoffen die als verontreiniging in de lucht voorkomen. In de praktijk richt de aandacht zich vooral op de stoffen stikstofdioxide en fijn stof. Van deze stoffen komen in Nederland concentraties voor die in de buurt van de grenswaarde liggen. De overige stoffen die in bijlage 2 zijn genoemd liggen over het algemeen ver onder de grenswaarden.

Het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL)

De 'Wet luchtkwaliteit' vormt de Nederlandse uitwerking van de Europese normen voor de luchtkwaliteit. Op grond van de Europese regelgeving moet vanaf 2005 overal in Europa worden voldaan aan de grenswaarde voor fijn stof. Voor stikstofdioxide geldt de grenswaarde vanaf 2010. In ons land is het niet gelukt om overal aan de grenswaarden te voldoen. Daarom heeft Nederland om uitstel verzocht. Op 7 april 2009 heeft de Europese Commissie het gevraagde uitstel gegeven. De jaargemiddelde norm voor fijn stof moet uiterlijk in juni 2011 gehaald zijn en de daggemiddelde en jaargemiddelde norm voor NO₂ uiterlijk 1 januari 2015. Om deze normen te halen is een maatregelenpakket opgesteld, dat in een samenwerkingsprogramma van de rijksoverheid en de lagere overheden wordt uitgevoerd. Dit pakket wordt het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) genoemd. Het NSL is op 1 augustus 2009 van kracht geworden en vormt de kern van de Wet luchtkwaliteit. Het NSL is een bundeling van alle ruimtelijke ontwikkelingen die de luchtkwaliteit 'in betekenende mate' verslechteren en alle maatregelen die de luchtkwaliteit verbeteren. Het Rijk coördineert het programma.

Specifieke onderdelen van de wet zijn uitgewerkt in besluiten (algemene maatregelen van bestuur) en ministeriële regelingen. Hiervan zijn de volgende van belang.

Besluit en regeling 'niet in betekenende mate'

De Wet luchtkwaliteit maakt onderscheid tussen grote en kleine ruimtelijke projecten. Een project is klein als het slechts in geringe mate, ofwel niet in betekenende mate (NIBM), leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. De grens ligt bij een verslechtering van maximaal 3% van de grenswaarden voor de luchtkwaliteit. Grotere projecten die in betekenende mate bijdrage kunnen worden opgenomen in het NSL, als is aangetoond dat de effecten van dat project worden weggenomen door de maatregelen van het NSL. Met projecten die 'niet in betekenende mate' bijdragen aan de luchtverontreiniging is rekening gehouden in de autonome ontwikkeling van de luchtkwaliteit.

Het Besluit en de Regeling 'niet in betekenende mate' bevat criteria waarmee kan worden bepaald of een bepaald project wel of niet als 'in betekenende mate' moet worden beschouwd.

NIBM projecten kunnen - juridisch gezien - zonder toetsing aan de grenswaarden voor wat betreft het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening moet wel worden bekeken of het realiseren van het plan met betrekking tot de luchtkwaliteit op die locatie gewenst is. Daarbij speelt de mate van blootstelling aan de luchtverontreiniging een rol. Ook de gevoeligheid van bepaalde groepen mensen voor luchtverontreiniging kan daarbij worden afgewogen. Hierbij gaat het niet alleen om de toekomstige gebruikers van de locatie maar ook om de personen in de omgeving daarvan, bijvoorbeeld om de bewoners en/of kinderen in een school/kinderdagverblijf aan de gebiedsontsluitende wegen.

Besluit gevoelige bestemmingen

Met dit besluit wordt de vestiging van zogeheten 'gevoelige bestemmingen' in de nabijheid van provinciale en rijkswegen beperkt. Het besluit is gericht op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijn stof en stikstofdioxide. Gevoelige bestemmingen zijn gedefinieerd als gebouwen met de bijbehorende terreinen van scholen, kinderdagverblijven, en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen en vergelijkbare functies. Woningen worden hier niet toe gerekend. Het besluit voorziet in zones waarbinnen luchtkwaliteitonderzoek nodig is, namelijk 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen, gemeten vanaf de rand van de weg.

Wanneer in de onderzoekszone de grenswaarden voor fijn stof of stikstofdioxide (dreigen te) worden overschreden, mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen. Dit wordt bereikt door op zo'n plek de vestiging van de gevoelige bestemming niet toe te staan. Bij uitbreidingen van bestaande gevoelige bestemmingen is een eenmalige toename van maximaal 10 % van het totale aantal blootgestelden toegestaan.

2.5.2 Regionaal beleid

Regionaal beleidskader Duurzame Stedenbouw

In het Regionaal beleidskader Duurzame Stedenbouw (RBDS) zijn voor luchtkwaliteit de volgende ambities opgenomen:

Basisambitie

- gevoelige bestemmingen (volgens het *besluit Gevoelige bestemmingen*) op minstens 100 meter van de snelweg;

Extra ambitie

- handhaving van 5 % tot 10 % lagere waarden dan de grenswaarden NO₂ en PM₁₀ voor verblijfsgebieden (36 tot 38 µg/m³);
- gevoelige bestemmingen op minstens 300 meter van de snelweg;
- geen gevoelige bestemmingen of woningen direct langs een drukke weg (>10.000 motorvoertuigen/etmaal).

Regionaal Samenwerkingsverband Luchtkwaliteit

In het Regionale Samenwerkingsverband Luchtkwaliteit Zuid Holland is een aantal maatregelen ingebracht, die in regio Holland Rijnland worden uitgevoerd. Deze maatregelen zijn opgenomen in het NSL. De uitvoering van deze maatregelen wordt door Omgevingsdienst West-Holland gecoördineerd.

2.5.3 Gemeentelijk beleid

Luchtkwaliteitplan Leiderdorp

Op 15 januari 2008 is het luchtkwaliteitplan 2007-2015 vastgesteld. In het luchtkwaliteitplan 2007-2015 zijn de jaren 2010 en 2015 onderzocht. In 2010 en 2015 treden er naar verwachting geen overschrijdingen van de grenswaarden meer op. Op enkele locaties wordt maar net voldaan aan de wettelijke norm voor stikstofdioxide. In verband hiermee zijn aanvullende maatregelen voorgesteld. Medio 2011 vindt een tussentijdse evaluatie van het luchtkwaliteitplan plaats.

Duurzaamheidsagenda 2011-2014

Ambities voor het aandachtsgebied wonen in de duurzaamheidsagenda 2011-2014 zijn:

- De luchtkwaliteit voldoet aan de wettelijke waarden;
- Op plaatsen waar mensen wonen sporten of anderszins langdurig verblijven is de concentratie van luchtverontreinigde stoffen beduidend lager dan de wettelijke toegestane waarden.

2.5.4 Beoordeling

Toetsing aan wet

Per ontsluitingsweg worden minder dan 1500 woningen en/of minder dan 100.000 m² bvo kantoor gerealiseerd. Volgens bijlage 3B van de Regeling draagt het plan hierdoor "niet in betekende mate" bij. Er hoeft daarom niet getoetst te worden aan de grenswaarden.

In het plangebied zijn geen gevoelige bestemmingen zoals aangegeven in het besluit gevoelige bestemmingen.

Het bestemmingsplan heeft een conserverend karakter. Er worden, ten opzichte van het vorige bestemmingsplan, geen nieuwe ontwikkelingen in opgenomen. De bestaande (bouw)rechten blijven in stand. In theorie betekent dit dat de bedrijven die in het bestemmingplan zijn opgenomen nog bepaalde groei rechten hebben. Het is gebruikelijk om de theoretische groei die nog mogelijk is in te schatten op 10%. Nagenoeg alle verkeer wordt afgewikkeld via de Mauritssingel, Ericalaan en Achterhovenerweg.

In tabel 1.0 zijn de concentraties stikstofdioxide en fijn stof opgegeven voor de jaren 2011 en 2015 op de Mauritsingel, Ericalaan en Achterhovenerweg. Van dezelfde jaren zijn ook de achtergrondconcentraties weergegeven. In de laatste kolom zijn de concentraties stikstofdioxide en fijn stof voor de betreffende jaren weergegeven waarbij de 10 % groei van het autoverkeer is opgenomen.

In tabel 1a is de berekening weergegeven, de verkeersbijdrage is berekend door de concentratie van het betreffende jaar te verminderen met de achtergrond concentratie. In de volgende kolom is voor de jaren 2011 en 2015 10 % van de verkeersbijdrage berekend. Door de 10% van de verkeersbijdrage op te tellen bij de in tabel 1.0 genoemde concentraties worden de concentraties inclusief 10 % groei verkregen.

Tabel 1.0 Overzicht van stikstofdioxide en fijn stof concentraties in 2011 en 2015

Straatnaam	stof	concentratie $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ⁴		achtergrond $\mu\text{g}/\text{m}^3$		Concentratie incl. 10% groei $\mu\text{g}/\text{m}^3$	
		2011	2015	2011	2015	2011	2015
Mauritssingel	NO ₂	28,2	25,1	23,7	21,5	28,7	28,6
	PM10	25,0	23,8	24,2	23,2	25,1	25,0
Ericalaan	NO ₂	28,2	25,1	23,7	21,5	28,7	28,6
	PM10	25,0	23,8	24,2	23,2	25,1	25,0
Achthovener-weg	NO ₂	24,3	21,9	23,4	21,2	24,4	22,0
	PM10	24,1	23,1	23,9	24,0	24,1	23,1

Tabel 1a. Berekenen van verkeersbijdrage en 10% groei voor de stikstofdioxide en fijn stof in 2011 en 2015, concentraties inclusief autonomen groei in 2011 en 2015.

Straatnaam	stof	Verkeersbijdrage $\mu\text{g}/\text{m}^3$		10% (=autonome groei)		Concentratie incl. 10% groei $\mu\text{g}/\text{m}^3$	
		2011	2015	2011	2015	2011	2015
Mauritssingel	NO ₂	4,5	3,6	0,45	0,36	28,7	28,6
	PM10	0,8	0,6	0,08	0,06	25,1	25,0
Ericalaan	NO ₂	4,5	3,6	0,45	0,36	28,7	28,6
	PM10	0,8	0,6	0,08	0,06	25,1	25,0
Achthovener-weg	NO ₂	0,9	0,7	0,09	0,07	24,4	22,0
	PM10	0,2	0,1	0,02	0,01	24,1	23,1

Toetsing gemeentelijk beleid

Uit oogpunt van goede ruimtelijke ordening dient wel afgewogen te worden of het aanvaardbaar is om het project op deze locatie te realiseren. In dit geval is getoetst aan de ambities van het regionaal beleidskader voor duurzame stedenbouw.

Om inzicht te geven in de mate van blootstelling aan luchtverontreiniging wordt gebruik gemaakt van de, door het ministerie van Infrastructuur en Milieu, beschikbaar gestelde digitale monitoringstool (www.nsl-monitoringstool.nl).

Uit deze monitoringstool blijkt dat langs de Achterhovenerweg in 2011 de concentraties stikstofdioxide en fijn stof beduidend lager zijn dan de grenswaarden (respectievelijk 24,3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ en 24,1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (excl. correctie). Het is de verwachting, dat door het schoner worden van de autotechniek de concentratie van vooral stikstofdioxide in de toekomst nog lager is. Hiermee wordt voldaan aan de ambitie uit de Duurzaamheidsagenda en de extra ambitie uit het Regionaal beleidskader duurzame stedenbouw.

⁴ Bron nsl-monitoringstool 2011

2.5.5 Conclusie

Het plan voldoet aan de Wet milieubeheer, onderdeel luchtkwaliteitseisen. Verder wordt voldaan aan de ambities uit het regionaal beleidskader duurzame stedenbouw. Hierdoor zijn er geen belemmeringen voor dit plan met betrekking tot de luchtkwaliteit.

2.6 Externe veiligheid

2.6.1 Toetsingskader

Wettelijk kader

Externe veiligheidsbeleid heeft betrekking op het gebruik, de productie, de opslag en het transport van gevaarlijke stoffen. De overheid stelt grenzen aan de risico's van inrichtingen met gevaarlijke stoffen. De grenzen zijn vertaald in een norm voor het plaatsgebonden risico⁵ (PR) en een oriëntatiewaarde en verantwoordingsplicht voor het groepsrisico⁶ (GR).

Landelijk beleid

Het Rijk heeft voor de verschillende risicobronnen beleid vastgesteld.

Inrichtingen

Het beleid voor de opslag van gevaarlijke stoffen binnen inrichtingen is vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi), voor zover de risico's door een inrichting worden veroorzaakt.

Buisleidingen

Voor ondergrondse buisleidingen gelden het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb).

Transport van gevaarlijke stoffen over weg, water en spoor

Voor het transport van gevaarlijke stoffen zijn de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (Circulaire Rnvgs) en de Nota vervoer gevaarlijke stoffen van toepassing. In de Circulaire Rnvgs is een risicobenadering die vergelijkbaar is met de risicobenadering die voorgeschreven is in het Bevi. Verder geldt op grond van de Circulaire Rnvgs dat bij risicoberekeningen uitgegaan moet worden van de in bijlage 5 bij de Circulaire Rnvgs opgenomen vervoershoeveelheden voor GF3 (bijv. LPG).

Bij de berekening van de risico's van het transport van gevaarlijke stoffen over de weg moet uitgegaan worden van de in deze bijlage opgenomen vervoershoeveelheden GF3.

Op termijn zullen de Circulaire Rnvgs en de Nota vervoer gevaarlijke stoffen vervangen worden door het in voorbereiding zijnde Besluit transport externe veiligheid (Btev). In het Btev zal dezelfde risicobenadering gehanteerd worden als in het Bevi gehanteerd wordt.

Begrippen externe veiligheid

Binnen externe veiligheid speelt een aantal begrippen een belangrijke rol, nl. het plaatsgebonden risico, het groepsrisico, de verantwoordingsplicht voor het groepsrisico en de belemmeringsstrook buisleidingen. Hieronder zijn deze begrippen nader uitgewerkt.

⁵ PR: Risico op een plaats buiten de inrichting, uitgedrukt als de kans per jaar, dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven, verblijft overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval binnen die inrichting of bij de transport-as, waarbij een gevaarlijke stof betrokken is (zie ook artikel 1, lid 1 onderdeel p van het Bevi).

⁶ GR: De cumulatieve kansen dat per jaar dat een groep van 10, 100 of 1000 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg hun aanwezigheid in het invloedsgebied in het invloedsgebied van een inrichting of een transport-as en een ongewoon voorval binnen die inrichting of bij een transport-as, waarbij een gevaarlijke stof betrokken is (zie ook artikel 1, lid 1 onderdeel k van het Bevi).

Plaatsgebonden risico

Het PR kent een grenswaarde van 10^{-6} per jaar voor nieuwe en bestaande situaties. Binnen de PR 10^{-6} contour mogen geen kwetsbare objecten aanwezig zijn. Eventueel aanwezige kwetsbare bestemmingen moeten gesaneerd worden.

Voor beperkt kwetsbare objecten geldt deze waarde als richtwaarde en in nieuwe situaties moet in beginsel ook aan deze waarde worden voldaan.

Verantwoordingsplicht groepsrisico

Het groepsrisico is een maat voor de maatschappelijke ontwrichting in situaties waarin zich een ramp met gevaarlijke stoffen voordoet. In artikel 13 van het Bevi worden de verplichtingen voor de verantwoording van het groepsrisico voor Wro besluiten vermeld voor zover het inrichtingen betreft. Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen zijn de verplichtingen beschreven in onderdeel 4.3 van de Circulaire Rnvgs. Voor het transport door buisleidingen zijn de verplichtingen opgenomen in artikel 12 van het Bevb.

De verantwoordingsplicht is erop gericht om een weloverwogen afweging te maken over de risico's in relatie tot de (ruimtelijke) ontwikkelingen in het plangebied.

Het groepsrisico wordt vergeleken met de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico (OW): met de kans op een ongeval met 10 dodelijke slachtoffers van 10^{-5} per jaar, met de kans op een ongeval met 100 dodelijke slachtoffers van 10^{-7} per jaar, en met de kans op 1000 of meer dodelijke slachtoffers van 10^{-9} per jaar. De oriëntatiewaarde voor het groepsrisico ligt voor het vervoer van gevaarlijke stoffen een factor 10 lager dan voor inrichtingen.

In de verantwoording van het groepsrisico worden onderwerpen behandeld die van belang zijn bij het maken van een afweging over het risico en de ruimtelijke situatie. Het groepsrisico wordt kwantitatief beoordeeld. Daarnaast komen ook planologische aspecten aan de orde en de mogelijkheden tot rampenbestrijding (zie ook Handreiking verantwoordingsplicht groepsrisico voor inrichtingen).

Provinciaal beleid

De provincie Zuid Holland ambieert een veilig Zuid-Holland. In de provinciale structuurvisie (PSV) staat als provinciaal belang genoemd het 'beschermen van grote groepen mensen tegen ongevallen met gevaarlijke stoffen'. De provincie wil voorkomen dat risicovolle activiteiten gevestigd worden in de omgeving van grote groepen mensen of dat een nieuwe ontwikkeling gepland wordt binnen het invloedsgebied van een risicovolle activiteit.

Het is niet altijd te voorkomen dat dit soort functies gecombineerd worden en het groepsrisico toeneemt. In dat geval vraagt de provincie van de verantwoordelijke bestuurders dat zij een verantwoording groepsrisico schrijven: een heldere en transparante toelichting waarin zij uitleggen waarom deze ontwikkeling op deze locatie noodzakelijk is. Op basis van een verantwoording groepsrisico moet aannemelijk worden gemaakt dat op termijn in de eindsituatie wordt voldaan aan de oriëntatiewaarde.

Regionaal beleid: Omgevingsvisie externe veiligheid Holland Rijnland

De regio Holland-Rijnland heeft in 2008 een omgevingsvisie externe veiligheid opgesteld. In deze omgevingsvisie heeft de regio een beslismodel opgesteld op basis van zonering van het groepsrisicodiagram. Het model gaat uit van de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico. Als de groepsrisicocurve voor een bepaalde activiteit of ruimtelijke ontwikkeling in een bepaalde zone uitkomt, volgt uit het beslismodel onder welke voorwaarden de activiteit of ruimtelijke ontwikkeling is toegestaan.

2.6.2. Onderzoek

Er is een inventarisatie van risicobronnen uitgevoerd. Hieronder is een uitsnede van de risicokaart opgenomen.

Figuur 2: Uitsnede risicokaart

Uit deze uitsnede blijkt dat er in of in de omgeving van het plangebied geen relevante risicobronnen aanwezig zijn. Het bestemmingsplan geeft ook aan dat er geen nieuwe risicobronnen in het plangebied gevestigd mogen worden.

2.6.3 Conclusie

Binnen het plangebied en de omgeving daarvan zijn geen relevante risicobronnen aanwezig. Externe veiligheid is niet relevant voor dit plan.

2.7 Archeologie

2.7.1 Toetsingskader

Rijksbeleid

Wet op de Archeologische Monumentenzorg

In 1992 werd in Valetta door de Ministers van Cultuur van de bij de Raad van Europa aangesloten landen het 'Europees Verdrag inzake de bescherming van het Archeologisch Erfgoed', beter bekend onder de naam 'Verdrag van Malta', ondertekend.

De wet tot goedkeuring van het verdrag is aangenomen door het Nederlands parlement en op 9 april 1998 in het Staatsblad gepubliceerd. Na enkele malen uitstel is het wetsvoorstel in april 2006 door de Tweede Kamer aangenomen en in december van dat jaar door de Eerste Kamer bekrachtigd. De Wet op de Archeologische Monumentenzorg is op 1 september 2007 in werking getreden. De nieuwe wet heeft zijn beslag gekregen via een wijziging van de Monumentenwet 1988, aanpassingen in de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) en enkele andere wetten.

Met de nieuwe Wet op de Archeologische Monumentenzorg is het accent komen te liggen op het streven naar het behoud en beheer van archeologische waarden in de bodem (in situ) en het beperken van (de noodzaak van) archeologische opgravingen. Uitgangspunt van het nieuwe beleid is tevens het principe 'de verstoorder betaalt'. Bij het voorbereiden van werkzaamheden die het bodemarchief kunnen verstoren (zoals de aanleg van een weg, een nieuwe woonwijk, een bedrijventerrein), dient onderzocht te worden of daardoor archeologische resten verstoord kunnen worden (dat kan bijvoorbeeld door booronderzoek of sleuvenonderzoek - beide na een gedegen bureauonderzoek).

Als uit het onderzoek blijkt dat er archeologische waarden aanwezig zijn en deze niet ter plaatse behouden kunnen blijven, dan dient de initiatiefnemer van het werk de kosten die gepaard gaan met het opgraven en conserveren van de plaats te dragen. Met de introductie van de nieuwe wet zijn de kerntaken en bestuurlijke verantwoordelijkheden van gemeenten veranderd. Eén van de belangrijkste consequenties is, dat gemeenten een centrale rol is toegekend in de bescherming van archeologisch erfgoed. In de wet is bepaald, dat gemeenten door inzet van een planologisch instrumentarium het archeologisch belang dienen te waarborgen. Bescherming van het archeologisch erfgoed kan onder meer vorm krijgen door in bestemmingsplannen regels ter bescherming van bekende en te verwachten archeologische waarden op te nemen.

Provinciaal beleid

Het beleid van de Provincie Zuid-Holland richt zich, conform het Rijksbeleid en de WAMZ op het behouden van archeologische waarden op de plaats waar de waarden zijn aangetroffen.

Bij het opstellen van een ruimtelijk plan dient onderzoek te worden gedaan naar de aanwezigheid van archeologische waarden in het plangebied. Het provinciale beleid aangaande archeologie staat vermeld in het Streekplan Zuid-Holland West.

Gemeentelijk beleid

Het archeologisch beleid van de gemeente Leiderdorp - vastgelegd in de Archeologisch Waarden- en Verwachtingenkaart - is erop gericht de in de grond aanwezige archeologische waarden zoveel mogelijk te behouden. Wanneer dat niet mogelijk blijkt moet de aanwezige archeologie veilig worden gesteld door middel van opgravingen.

De Leiderdorpse bodem is rijk aan archeologische waarden. Veel daarvan zijn echter nog niet of maar ten dele bekend. Bij gebieden waar de waarden niet bekend zijn, maar waar de bodemopbouw de aanwezigheid van archeologische waarden mogelijk maakt, wordt gesproken van een archeologische verwachting. Indien in een in voorbereiding zijnde bestemmingsplan gebieden met archeologische waarden en/of verwachtingen aanwezig zijn dan staan deze gebieden aangegeven op de plankaart binnen de aanduiding "Waarde – Archeologie 1" tot en met "Waarde – Archeologie 4". *Voor werkzaamheden die in deze gebieden de grond verstoren, is de activiteit 'uitvoering van een werk' (voorheen aanlegvergunning) in de omgevingsvergunning noodzakelijk, zoals aangegeven in de regels van het bestemmingsplan, met uitzondering van Waarde – Archeologie 1, daarvoor geldt de vergunningplicht van artikel 11 van de Monumentenwet 1988.*

Initiatiefnemers dienen bij de aanvraag van bovengenoemde vergunningen een rapport te overleggen. Daarin moet de daadwerkelijke archeologische waarde van het terrein dat zal worden verstoord zijn vastgesteld.

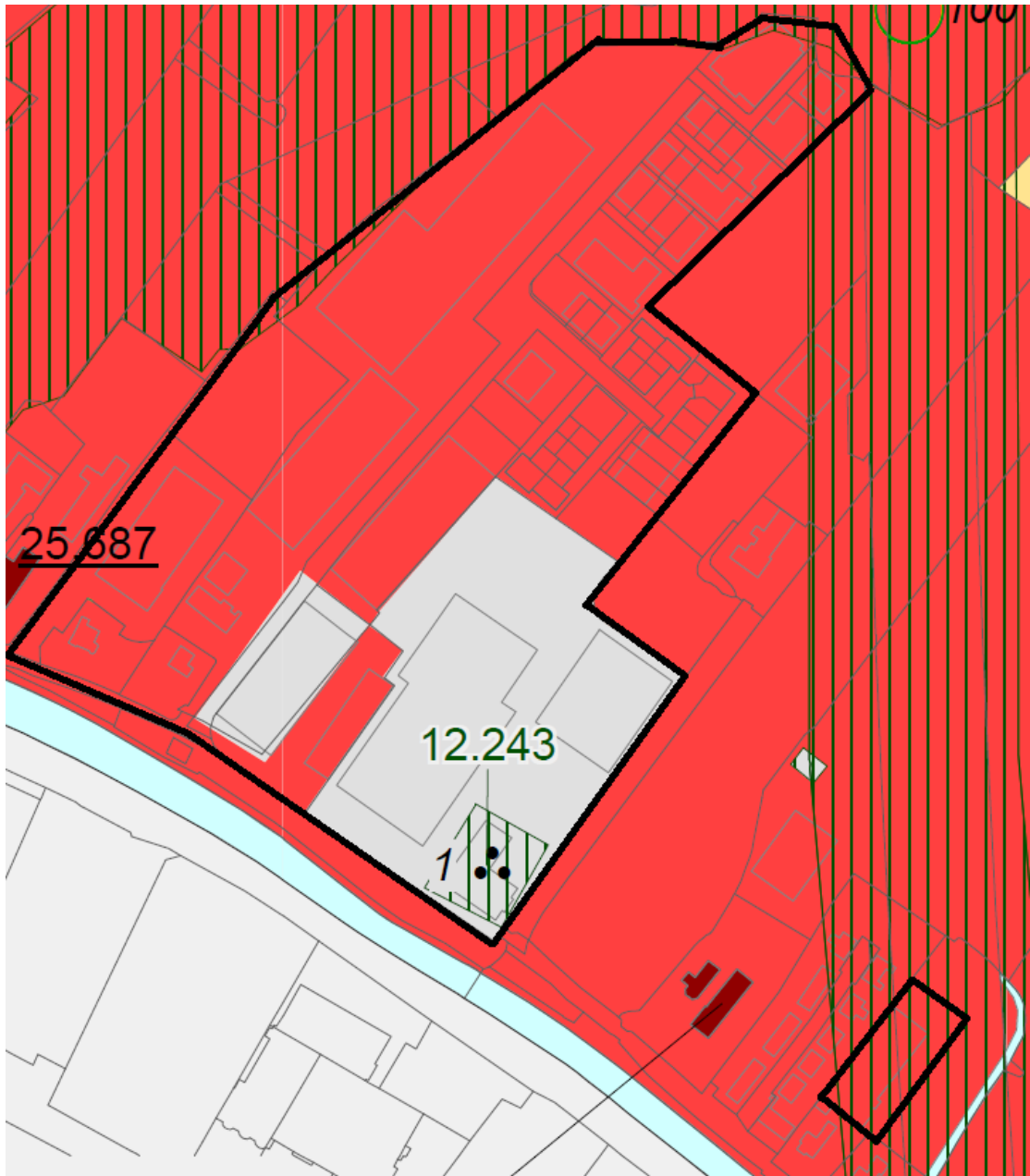
Het vaststellen van de archeologische waarde vindt binnen de archeologische monumentenzorg gefaseerd plaats. Na een bureauonderzoek kan het nodig zijn een archeologische inventarisatie in het veld uit te voeren. De resultaten van de inventarisatie kunnen vervolgens leiden tot een aanvullend archeologisch onderzoek. De resultaten van laatstgenoemd onderzoek vormen het uitgangspunt bij de keuze om een vindplaats te behouden, op te graven, waarnemingen uit te voeren tijdens het bouwproject of geen verdere stappen te ondernemen. Voor zover deze stappen gevolgd moeten worden, dienen deze in dat rapport opgenomen te worden met vermelding van de resultaten. Teneinde onnodige procedures te vermijden wordt initiatiefnemer verzocht vooraf contact op te nemen met de gemeente.

Uitvoering van archeologisch (voor)onderzoek is in Nederland voorbehouden aan daarvoor vergunninghoudende bedrijven of instanties.

2.7.2 Onderzoek

Archeologische waarden- en verwachtingenkaart

De archeologische waarden- en verwachtingenkaart die hieronder is weergegeven, geeft een beschrijving van verschillende gronden met de daaraan gekoppelde archeologische verwachtingen. Aan de verwachtingen zijn voorschriften gekoppeld die weer in regels zijn vertaald.

Archeologische Waarden- en Verwachtingskaart Leiderdorp

Legenda

Waarnemingen

- Nieuwe Tijd 1500 - 1950 n. Chr.
- Middeleeuwen 450 - 1500 n. Chr.
- Late Middeleeuwen 1050 - 1500 n. Chr.
- Vroege Middeleeuwen 450 - 1050 n. Chr.
- Romeinse Tijd 12 v. Chr. - 450 n. Chr.
- IJzertijd 800 - 12 v. Chr.
- Bronstijd 2000 - 800 v. Chr.
- Neolithicum 5300 - 2000 v. Chr.
- Vinoplaatsen

Archeologische verwachting

- Terreinen van (zeer) hoge archeologische waarde
- Terreinen met een hoge trefkans
- Terreinen met een middelhoge trefkans
- Terreinen met een lage trefkans

Overlig

- Verstoord
- |||| Al onderzochte gebieden
- Water
- Bebouwing
- Dijken of kades

Het plangebied valt volledig in het gebied waar een hoge trefkans op het aantreffen van archeologische vondsten en sporen aanwezig is. Een klein deel wordt door de huidige (en voormalige) bebouwing als verstoord beschouwd (het grijze deel op de kaart). Hier zijn bij onderzoek in 2005 echter wel resten aangetroffen van bewoning in de IJzertijd tot Nieuwe

Tijd⁷. Dat een gebied verstoord is of een lage verwachting heeft, betekent dus niet dat er geen archeologische resten meer aanwezig zijn.

Het noordelijkste puntje van het plangebied is onderzocht in het kader van de aanleg van de HSL. Ook daarbij is de vindplaats uit de Nieuwe Tijd aangesneden⁸. Deze is niet verder onderzocht omdat de vindplaats niet bedreigd werd door de werkzaamheden.

Het hele plangebied is in het huidige bestemmingsplan opgenomen als Waarde-Archeologie 2. Hier geldt dat een archeologisch onderzoek moet worden uitgevoerd wanneer de werkzaamheden plaatsvinden over een oppervlakte groter dan 100m² en dieper dan 30 cm. Met deze regel zijn de archeologische waarden gewaarborgd.

2.7.3 Conclusie

Het huidige bestemmingsplan heeft een conserverend karakter. In het kader van dit bestemmingsplan is een archeologisch onderzoek dan ook niet noodzakelijk.

Ter informatie

Archeologie

Voor alle gebieden geldt verder het volgende: In geval dat bij werkzaamheden archeologische resten worden aangetroffen, moet dit op grond van artikel 53 van de Monumentenwet onmiddellijk worden gemeld aan de Minister van OC&W (feitelijk Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed). De vondst dient gedurende 6 maanden, te rekenen vanaf de datum van de melding, ter beschikking te worden gesteld of gehouden voor wetenschappelijk onderzoek. Voor het melden van vondsten kan gebruik worden gemaakt van het E-formulier Vondstmelding dat de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed heeft ontwikkeld.

⁷ Wijsman, M. & N.H. van der Ham, 2005: Verkennend archeologisch onderzoek Achthovenerweg 21 te Leiderdorp. Bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek met boringen (Archeomediarapport A05-138-I).

⁸ Oude Rengerink, J.A.M., 1997: Archeologisch onderzoek Hogesnelheidslijn (HSL), rapportage karterend onderzoek (RAAP-rapport 0113), Amsterdam.

2.8 Ecologie

2.8.1 Toetsingskader

De huidige natuurwetgeving kan worden onderverdeeld in soortbescherming en gebiedsbescherming.

Soortbescherming

Soortbescherming wordt gewaarborgd door de Flora- en faunawet. Deze wet beschermt inheemse dier- en plantensoorten waarbij onderscheid wordt gemaakt in verschillende beschermingscategorieën. Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan de Flora- en faunawet noodzakelijk.

Gebiedsbescherming

Gebiedsbescherming wordt gewaarborgd door de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet) en de Wet op de Ruimtelijke Ordening (Wro). De NB-wet beschermt Natura 2000-gebieden en Beschermd natuurmonumenten. Voor activiteiten met een mogelijk effect op deze gebieden is toetsing aan de NB-wet noodzakelijk. In de Wro is de planologische bescherming van gebieden aangemerkt als *Ecologische Hoofdstructuur* vastgelegd. Toetsing hieraan vindt primair plaats bij ruimtelijke procedures en andere vergunningaanvragen. Naast de beschermde EHS is in de Provincie Zuid-Holland het Compensatiebeginsel 1997 van toepassing op belangrijke weidevogelgebieden, recreatiegebieden in de zuidvleugel en de karakteristieke landschapselementen. In de handreiking bestemmingsplan en natuurwetgeving (EL&I, 2007); de website www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/natuur en op www.pzh.nl is een uitgebreid overzicht opgenomen van de geldende natuurwetgeving in Nederland en de provincie Zuid-Holland.

De handreiking geeft aan dat: “gemeenten op grond van de Wro rekening moeten houden met een goede ruimtelijke ordening. Dat betekent onder meer op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel doorwerking van het nationaal en provinciaal natuurbeleid en rekening houden met aanpalende wetgeving op grond van de uitvoerbaarheid van plannen (art. 9 Besluit ruimtelijke ordening)”.

2.8.2. Onderzoek

De gemeente Leiderdorp heeft het voornemen om het bestemmingsplan ‘Lage zijde’ aan de Achthovenerweg opnieuw vast te stellen. In deze paragraaf is de planologische haalbaarheid van het conserverende bestemmingsplan in het kader van de natuurwetgeving onderzocht. Hierbij is beoordeeld of er effecten kunnen optreden op beschermde soorten en/of beschermde gebieden. De volgende bronnen zijn geraadpleegd:

- Landelijke en Provinciale beleidsdocumenten en online plankaarten
- Literatuur en websites over beschermde soorten in de Provincie Zuid-Holland

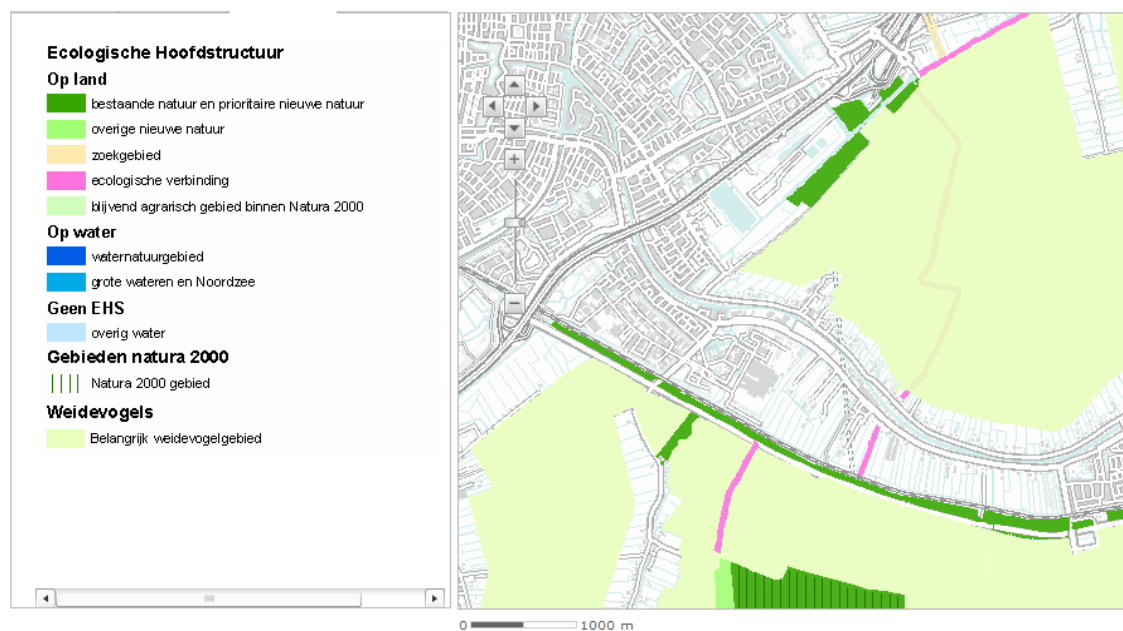
De gebruikte bronnen zijn opgenomen in 2.8.4 (bronvermelding).

Resultaten Gebiedsbescherming

Op basis van literatuuronderzoek is bepaald of het plangebied zich in (de nabijheid van) een Natura 2000-gebied bevindt, danwel in een Beschermd Natuurmonument. Tevens is bepaald of het plangebied binnen de groene gebieden van de Provinciale Structuurvisie (EHS, weidevogelgebied) is gelegen.

In de directe omgeving van het plangebied zijn geen Natura 2000-gebieden aanwezig. Het Natura 2000-gebied de Wilck ligt op een afstand van circa 2 kilometer. Dit gebied is aangewezen voor de soorten Kleine zwaan en Smient. Voor beide soorten geldt dat het plangebied binnen de actieradius ligt (Van der Vliet et al., 2011). Omdat het industrieterrein

niet geschikt is als foerageergebied zijn zogenaamde 'externe effecten' uitgesloten. Bij eventuele uitbreidingen van het industrieterrein moet getoetst worden of hierbij foerageergebied van de Kleine zwaan en Smient verloren gaat (en zodoende een negatief effect in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 optreedt). De EHS gebieden en verbindingzones liggen op enige afstand van het plangebied (>500mtr). Door de afstand en de conserverende aard van het plan zijn geen effecten op de EHS te verwachten. Het plangebied grenst direct aan 'belangrijk provinciaal weidevogel gebied'. Omdat geen ontwikkelingen plaatsvinden in dit gebied en het plan conserverend van aard is worden ook hier geen effecten verwacht. Bij ruimtelijke ontwikkelingen in de toekomst is het wel van belang rekening te houden met dit beschermde gebied. Voor het verlies van weidevogelgebied geldt het provinciale compensatiebeginsel 1997.

Figuur x,x EHS en weidevogelgebied rondom het plangebied. www.pzh.nl, geraadpleegd 10-10-2012.

Resultaten Soortbescherming

Door het conserverende karakter van het plan, waarin geen nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen zijn voorzien, worden geen effecten verwacht op mogelijk aanwezige beschermde soorten en is een overtreding van de Flora- en faunawet door het vaststellen van het plan uit te sluiten. Een aantal beschermde soorten, bijvoorbeeld algemene broedvogels (en jaarrond beschermde huismus en gierzwaluw); vleermuizen (vooral gewone dwergvleermuis); vissen (kleine modderkruiper, bittervoorn) zijn mogelijk in het plangebied aanwezig. Bij alle ruimtelijke ontwikkelingen in de toekomst moet hiermee altijd rekening worden gehouden. Dit geldt ook voor ontwikkelingen die mogelijk zijn binnen het conserverende plan. Daarbij moet in acht worden genomen dat ook kleine ruimtelijke wijzigingen zoals: slopen, bouwen, kappen en snoeien van groen, plaatsen van straatverlichting en profielwijziging van watergangen een overtreding van de natuurwetgeving kunnen betekenen (veelal Flora- en faunawet). In dergelijke gevallen moet door de initiatiefnemer altijd een natuurtoets worden uitgevoerd voorafgaand aan de verlening van een omgevingsvergunning.

2.8.3 Conclusie

Omdat geen ruimtelijke ontwikkelingen plaatsvinden binnen het conserverende bestemmingsplan is schade aan door Flora- en faunawet beschermde soorten niet mogelijk door het plan, omdat er ruimtelijk niets veranderd. Door het conserverende karakter van het plan en het habitat in het plangebied zijn ook geen effecten op beschermde gebieden

mogelijk. Samengevat zijn er vanuit de discipline ecologie geen planologische bezwaren tegen het conserverende plan 'Lage zijde'.

Bij alle nieuwe ontwikkelingen, ook diegenen die mogelijk zijn binnen het conserverende plan moet echter rekening worden gehouden met de Flora- en faunawet en het weidevogelgebied wat grenst aan het plangebied. Initiatiefnemers moeten een natuurtoets uitvoeren voorafgaand aan de aanvraag van een omgevingsvergunning. Vooral bij sloopmeldingen, renovatie en nieuwbouw moet beoordeeld worden of beschermde soorten (met name vogels, vleermuizen, vissen en muurplanten) geschaad kunnen worden. Als graslanden verloren gaan moet beoordeeld worden in hoeverre deze door de Kleine zwaan en Smient gebruikt worden in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

2.8.4 Bronvermelding

- Ministerie E, L&I, 2007. Handreiking bestemmingsplan en natuurwetgeving;
- Vliet, R. van der; Heijligers, W.; Tilborghs, J. 2011. Maximale foerageerstanden: op een rij gezet voor 97 beschermde vogelsoorten;
- www.pzh.nl, geraadpleegd 10-10-2012;
- www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/natuur, geraadpleegd 10-10-2012;
- www.ravon.nl, geraadpleegd 10-10-2012;
- www.zoogdieratlas.nl, geraadpleegd 10-10-2012 .

Regels

Ten aanzien van de regels adviseren wij het volgende.

Geluid

In de regels moet ten aanzien van de geluidszone-industrieterrein Barre Polder worden opgenomen:

Ter plaatse van de aanduiding 'Geluidszone-Industrie' geldt de geluidszone van het gezoneerde industrieterrein 'Barre polder'. Nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen, als bedoeld in de Wet geluidhinder, zijn uitsluitend toelaatbaar met inachtneming van de maximaal toelaatbare geluidwaarden volgens de Wet Geluidhinder.

Externe veiligheid

Het bestemmingsplan staat bedrijven in maximaal categorie 3.2 toe. Daarom is het van belang om expliciet in de regels vast te leggen dat er geen risicovolle inrichtingen gevestigd mogen worden.

Archeologie

Wij adviseren om de onderstaande regels op te nemen in het bestemmingsplan.

Begrippen

archeologisch onderzoek

diverse vormen van onderzoek naar de archeologische waarden binnen een plangebied, uitgevoerd volgens de geldende versie van de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie.

archeologisch rapport

in rapportvorm vervat verslag van een volgens de in de archeologische beroepsgroep gebruikelijke normen verricht archeologisch onderzoek, op basis waarvan een conclusie kan worden getrokken over de aanwezigheid van archeologische waarden.

archeologische verwachting

de aan een gebied toegekende verwachting in verband met de kans op het voorkomen van archeologische resten.

archeologische waarde

de waarde die een gebied bezit op grond van de aldaar aanwezige archeologische resten.

deskundige

een door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen onafhankelijke deskundige of commissie van deskundigen inzake een bepaalde vakdiscipline.

Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA)

de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie is binnen de beroepsgroep de geldende norm voor de uitvoering van archeologisch onderzoek.

Programma van Eisen

een programma van eisen is een document, opgesteld conform de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie, waarin wordt aangegeven op welke wijze archeologisch onderzoek moet worden uitgevoerd. Een Programma van Eisen behoeft altijd goedkeuring door het college van burgemeester en wethouders.

Artikel XX Waarde - Archeologie 2

XX.1 Bestemmingsomschrijving

De voor Waarde - Archeologie 2 aangewezen gronden zijn mede bestemd voor het behoud en de bescherming van archeologische waarden

XX.2 Bouwregels

1. Op deze gronden mogen ten behoeve van de in artikel XX.1 bedoelde bestemming uitsluitend gebouwen en bouwwerken geen gebouwen zijnde worden gebouwd die voor aanvullend of definitief archeologisch onderzoek (opgraven) noodzakelijk zijn, mits de bepalingen van artikel XX.3 vooraf in acht zijn genomen.
2. Tevens mogen op deze gronden gebouwen/bouwwerken geen gebouwen zijnde worden opgericht voor de primaire bestemming(en) als bedoeld in het betreffende bestemmingsplan, mits de bepalingen van artikel XX.3 vooraf in acht zijn genomen.

XX.3 Omgevingsvergunning

1. Het is verboden op of in de gronden met de dubbelbestemming Waarde - Archeologie 2 zonder of in afwijking van een schriftelijke omgevingsvergunning (voorheen archeologische aanlegvergunning) van burgemeester en wethouders de volgende werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden uit te voeren, dieper dan 30 cm en over een (totale) oppervlakte groter dan 100 m².
 - a. grondwerkzaamheden, waartoe wordt gerekend het ophogen, afgraven, verwijderen van oude funderingen, woelen en mengen, diepploegen, egaliseren en ontginnen van gronden alsmede het vergraven, verruimen of dempen van sloten, vijvers en andere wateren en het aanleggen van drainage;
 - b. het aanleggen of rooien van bomen en diepwortelende struiken waarbij stobben worden verwijderd;
 - c. het aanleggen van ondergrondse transport-, energie-, of telecommunicatieleidingen en daarmee verband houdende constructies, installaties of apparatuur;
 - d. het verlagen van het waterpeil;
 - e. het werken met opsporingsapparatuur (waaronder vallen metaaldetectoren, grondradar en ander detectieapparatuur), gevolgd door het opgraven van archeologische vondsten en relictten;
 - f. het heien van palen en slaan van damwanden;
2. De aanvrager van een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, dient bij het indienen van de aanvraag een archeologisch rapport over te leggen waarin de archeologische waarde van het terrein, dat blijktens de aanvraag zal worden verstoord, naar het oordeel van burgemeester en wethouders, in voldoende mate is vastgesteld.

3. De werken, geen bouwwerken zijnde en werkzaamheden als bedoeld onder a t/m f zijn slechts toelaatbaar, indien en voor zover deze door die werken of werkzaamheden geen afbreuk doen aan het behoud en de bescherming van de archeologische waarden in de desbetreffende gronden.

XX.4 Omgevingsvergunning niet vereist

Het verbod zoals bedoeld in artikel XX.3 is niet van toepassing indien:

1. het gaat om onderhouds- en vervangingswerkzaamheden van bestaande bestratingen en beplanting en werkzaamheden binnen bestaande tracés van kabels en leidingen;
2. de werken of werkzaamheden:
 - reeds in uitvoering zijn op het tijdstip van het van kracht worden van dit plan;
 - mogen worden uitgevoerd krachtens een reeds verleende aanlegvergunning of ontgrondingsvergunning;

XX.5 Voorwaarden omgevingsvergunning

Aan de omgevingsvergunning kunnen de volgende voorwaarden worden verbonden:

1. de verplichting tot het doen van archeologisch bureauonderzoek;
2. de verplichting tot het doen van inventariserend en/of waarderend archeologisch onderzoek zoals boringen, proefsleuven en non-destructief onderzoek (zoals bijvoorbeeld grondradar- en weerstandsonderzoek);
3. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische waarden kunnen worden behouden (behoud in situ);
4. de verplichting tot definitief archeologisch onderzoek (opgraven) en het conserveren van de archeologische resten en het opstellen van een eindrapportage;
5. de verplichting de activiteit die tot bodemverstoring leidt, te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg, die voldoet aan door burgemeester en wethouders te stellen kwalificaties (archeologische begeleiding);

XX.6 Programma van eisen

Archeologisch onderzoek zoals bedoeld in artikel 5.5 wordt uitgevoerd op basis van een programma van eisen opgesteld overeenkomstig de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie, dat moet worden goedgekeurd door het college van burgemeester en wethouders. In het programma van eisen wordt aangegeven op welke wijze de voorwaarden die aan de vergunning worden verbonden worden uitgevoerd.

XX.7 Wijzigingsbevoegdheid

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd het plan te wijzigen door:

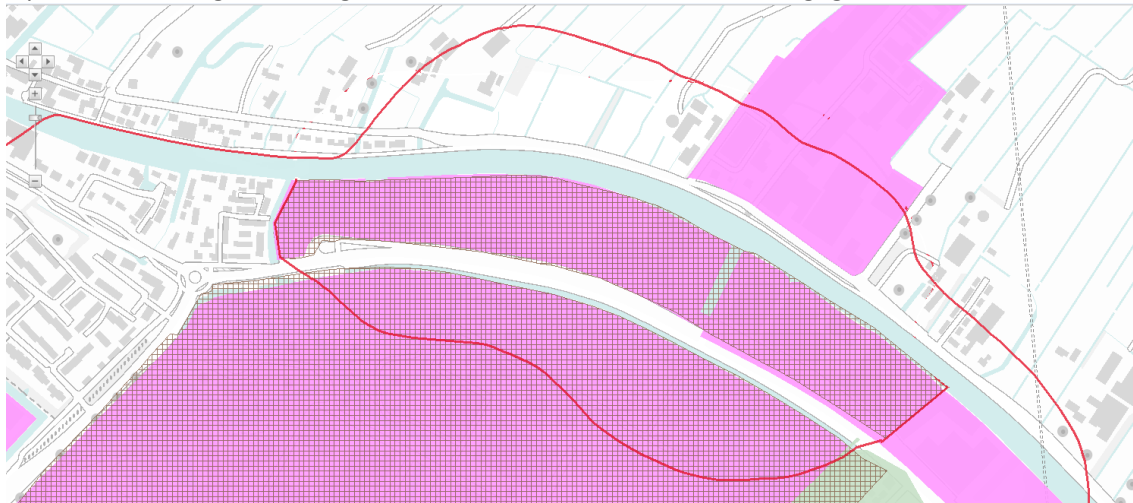
1. de dubbelbestemming Waarde - Archeologie 2 geheel of gedeeltelijk te doen vervallen, indien op basis van inventariserend en/of definitief archeologisch onderzoek is aangetoond dat op de betrokken locatie geen archeologische waarden (meer) aanwezig zijn;
2. aan gronden alsnog de dubbelbestemming Waarde - Archeologie 2 toe te kennen indien uit inventariserend en/of definitief archeologisch onderzoek blijkt dat de begrenzing van de gronden met deze medebestemming, gelet op ter plaatse aanwezige archeologische waarden, aanpassing behoeft.

XX.8 Procedure wijzigingsbevoegdheid

Op de voorbereiding van een wijziging als bedoeld in artikel XX.7 is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing

Verbeelding

Op de verbeelding moet de geluidszone Barre Polder worden weergegeven.

Ter informatie

Archeologie

Voor alle gebieden geldt verder het volgende: In geval dat bij werkzaamheden archeologische resten worden aangetroffen, moet dit op grond van artikel 53 van de Monumentenwet onmiddellijk worden gemeld aan de Minister van OC&W (feitelijk Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed). De vondst dient gedurende 6 maanden, te rekenen vanaf de datum van de melding, ter beschikking te worden gesteld of gehouden voor wetenschappelijk onderzoek. Voor het melden van vondsten kan gebruik worden gemaakt van het E-formulier Vondstmelding dat de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed heeft ontwikkeld.